

UTSKRIFT

17

◇ 1977–2020 ◇

UTSKRIFT 17

1977–2020

EN VÄNBOK TILL ERIK OCH LENA

KULTURMILJÖ
HALLAND

Utskrift ges ut av Stiftelsen Hallands Länsmuseum, Kulturmiljö Halland

Detta är nr 17 i en löpande serie

Postadress: Kulturmiljö Halland, Bastionsgatan 3, 302 43 Halmstad

Telefon: 035-19 26 00

E-post: kansli@kulturmiljohalland.se

Hemsida: www.kulturmiljohalland.se

Pärmens insidor: En djupdykning i lokalpressen med hälsning från Patrik Hallberg.

Fram- och baksida samt layout: Anders Andersson.

Redaktörer: Per Wranning och Leif Häggström.

©2019 Kulturmiljö Halland och resp. författare.

Författarna ansvarar själva för artiklarnas innehåll.

ISSN 1102-7290

Tryck: Kulturmiljö Halland, Halmstad 2019.

Innehåll

Förord	6
<i>Anas al Khabour</i>	
Till mina kära vänner Lena och Erik	9
<i>Monica Björk-Bulow</i>	
En hälsning	10
<i>Torbjörn Brorsson</i>	
Ås kloster, dess keramik och kontakter med moderklostret i Sorø	13
<i>Pär Connelid</i>	
Stora Slöinge – en tidigare storgård?	17
<i>Anders Håkansson</i>	
20 år – från torpare till slottsherre	21
<i>Leif Häggström</i>	
Utgårdaloke och Skreas järnålder	25
<i>Conny Johansson Hervén</i>	
Hörsås Revisited: The Sacred & Profane Memories of Conny Johansson Hervén	29
<i>Fredrik Larsson</i>	
På djupet med Halmstads historia – i mötet mellan gammalt och nytt	33
<i>Lennart Lundborg</i>	
Forskning om Hallands bronsåldershögar	37
<i>Linn Nordvall</i>	
Rapport till Erik och Lena om högen i Övraby socken, nr 25	41
<i>Christina Rosén</i>	
Gräsås – 30 år efteråt	45
<i>Bo Strömberg</i>	
Upptäckten av en välbesökt plats i Susedalens landskapsrum	49
<i>Stina Tegnhed</i>	
Ett altarskåp med ett ovanligt helgon – och möjligen konsthistoriens sötaste Jesusbarn.....	53
<i>Christina Toreld</i>	
På kors och tvärs genom halländsk järnålder	59
<i>Bengt Westergaard</i>	
En hög i Skedala	63
<i>Per Wranning</i>	
Det räcker med ett vykort!	65

Förord

”Alla har vi väl något manuskript som ligger och skräpar på hårddisken eller i byrålådan. En uppsats om en grävning man gjort. Kanske tankar och ideer kring något aktuellt problem. Allt det där man vill ha ut till kollegor men som kanske inte riktigt hör hemma i de etablerade tyngre tidskrifterna. I denna skrift är det meningen att vi skall få utlopp för vår skrivklåda och med gott samvete kunna trycka på utskriftstangenterna (skift-F7). Utskrift är en anspråkslös lågbudgetprodukt som inte har pretentionen att betraktas som något annat.”

Med dessa ord inledde Erik Rosengren det första numret av den arkeologiska tidskriften Utskrift, som såg dagens ljus för närmare trettio år sedan. Till dags dato har det kommit att släppas sexton nummer av Utskrift, under åren allt mer påkostade, med större format, stiligare layout, färgtryck och hårda pärmar och sidantalet har fortsatt svälla. När nu Erik och Lena – Utskrifts båda initiativtagare – ska gå i pension så väljer vi att i denna specialutgåva, Utskrift 17 – en vänskrift till dem båda – återvända till det ursprungliga formatet. En blick tillbaka hur det var då och allt som hänt sedan dess. Recycling är aldrig fel!

Hur summerar man då denna tid? Tillsammans har Erik Rosengren och Lena Bjugger sammanlagt arbetat med halländsk arkeologi i drygt åttiotvå år! Så, ja, det visade sig vara lättare sagt än gjort. Precis som det brukar vara med äldre historiska källor så fann vi att vissa uppgifter går isär, medan andra saknas helt i källmaterialet. Nästan lika svårt har det varit att hitta bilder på dem, eftersom det i nästan alla grävsammanhang har varit de själva som hållit i kameran. Efter ihärdiga arkivstudier tror vi oss dock veta att Lena började arbeta för museet den 28:e mars 1977 och fick tillsvidarejänst ett knappt år senare. Erik anslöt den 1 maj 1979, tror vi, och fick tillsvidarejänst den 1 september samma år och de har alltsedan dess utgjort den arkeologiska avdelningens fasta kärna såväl som dess hjärta och hjärna.

Frågan om *var* i Halmstad Lena grävt under dessa år är i sig felformulerad. Det känns väldigt mycket enklare att fråga *var* hon inte har grävt. Att gräva i arkivets arkeologikapslar och bläddra i dess pärmar med kontaktkopior erbjuder en oerhört imponerande exposé över alla dessa utredningar, förundersökningar och slutundersökningar – ibland små titthål och ibland hela frilagda kvarter. Under resans gång har Lena utan tvekan blivit den som kan Halmstads historia bäst av alla och har dessutom minutiös överblick över *var* i stort sett vartenda schakt och ledning i innerstaden går. I detta sammanhang skall förstås inte heller hennes omfattande kunskaper om det övriga länet glömmas bort!

Även Erik har grävt mycket genom åren, inte minst *var* han en viktig hörnpelare i Slöingeprojektet, som med sin stora mängd guldgubbar en gång för alla präntade in Halland på den skandinaviska järnålderskartan och som samtidigt gav oss Kulturmiljö Hallands kära logga. Erik hamnade dock tidigt i chefsposition för avdelningen. I egenskap av chef kunde han – tillsammans med Lena – bygga upp och utveckla den arkeologiska avdelningen i stort sett från scratch till den form och det format Kulturmiljö Hallands UV1 har idag. En imponerande gärning! Ytterligare en gärning som bör nämnas är Eriks nyckelroll i den arkeologiska branschföreningen M-ARK's tillkomst 2007. På Eriks initiativ samlades ett mindre antal grävande museer i södra Sverige till den förening som idag täcker Sverige från Skåne i söder till Västerbotten i norr. Återigen en imponerande och för landets museiarkeologi ack så viktig gärning!

Med detta nummer vill vi alla – såväl före detta som nuvarande kollegor – tacka er för dessa fantastiska år. Men även om det nu är dags att runda av yrkeslivet så är kunskaperna och erfarenheterna något ni tar med er hem när ni går. Därför hyser vi stort hopp om att ni må fortsätta ägna er åt – och delge er av – halländsk arkeologi många år till!

*Alla vänner och arkeologikollegor
genom Per Wranning*

